

Γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὄρας, ἀέροις. ὁ δὲ θεῖος Ἄ
 Ομηρος
 Ἀπὸ τῆ πηλῶ καὶ κλέθ' ἔχε, πηλῶ τῆδ' ὅπ
 χηστ' ἐδίδαξε,
 Τάξεις, ἀρετάς, ὀπλίσις ἀνδρῶν; Δι. καὶ μὲν οὐ
 Παντακλῆα γε
 Ἐδίδαξεν ὁμῶς τ' σκαυότατον. φράσω γοῦ,
 λυῖν' ἔπεμπεν,
 Τὸ κράνθ' ὡροῦν περὶ δὴσάμενον. τ' λόφον ἦ-
 μελλ' ὀπιδήσῃν. B
 Αἰ. Ἀλλ' ἄλλοις τοι πολλοῖς ἀγαθοῖς, ὧν λυῖν' ἦ
 Λάμαχος ἦρας.
 Οὐδεν ἦ μὴ φρῶν δπομοξαμῶν, πολλαὶ ἀρεταὶ
 ἐποίησεν
 Πατρώκλων, Τόμωρον, Θυμολεόντων, ἴν' ἐπι-
 ρομῆ ἀνδρα πολίτην
 Ἀντεκτείνειν αὐτ' οὕτως, ὁπότεν σάλπηγρος ἀ-
 κούση.
 Ἀλλ' εἰ μά Δί, εἰ Φαίδρας ἐποίησιν πόρναις, εἰ δὲ
 Σθενεβοίας.
 Οὐδ' οἶδ' εἰς ἡν πν' ἀν' ἔροσαν πάποτ' ἐποίησα
 γυνῆκα.
 Εὐε. Μὰ Δί. εἰ γὰρ ἐφ' ἡν τ' Ἀφροδίτης εἰδ' ἐν Γε.
 Αἰσ. μηδ' ἐγ' ἐπέειν,
 Ἀλλ' ὅπ' ἔστι τοῖς ἔσοι πολλή πολλῆ πικα-
 δοῖτο.
 Ως τε γε καὶ αὐτὸν σε καί το' νέβαλεν. Δι. νῆ τ'
 Δία τῆτο γέ τοι Δῆ.
 Ἀγρ' ἐς τὰς ἀλόχιας ἐποίηεις, αὐτὸς οὕτως ἐ-
 πλήγης.
 Εὐε. Καὶ τὴ βλάπτεισ', ὧ χέει λί' ἀνδρῶν, πῶ
 πόλιν αἰ' μαὶ Σθενέβοιας;
 Αἰ. Ὅπ' ἡν ἄμας καὶ ἡν ἄμας ἀνδρῶν ἀλόχοις
 ἀνέπεισας,
 Κώνεια πίνειν, ἀχλωθείσας ἄμα αὐτ' οὐς Βελ-
 λεροφόντας.
 Εὐε. Πότερον δ' ἐν ὄντα λόγον τοῖσ' ἔτον περὶ τ'
 Φαίδρας ξυπέθηκα;
 Αἰ. Μὰ Δί, ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἄποκρύπτειν χητὸ
 πονηρὸν τόν γε ποιητῶν,
 Καὶ μὴ ὡροῦν, μὴ δὲ διδάσκειν. οἷς μὲν γὰρ
 παιδαγωγίῃσιν
 Ἐσι διδάσκαλος, ὅσις φεάζει, τοῖς δ' ἠβῶσι
 ποιητῶν.
 Παινὸν δὴ δειχθεὶς λέγειν ἡμᾶς. Εὐε. λῶ οὐδ' οὐ
 λέγης λυκαβησῶν,

Cultum Hesiodus satiorum, & messis tempora.
 Divus Homerus,
 Unde est gloriam adeptus, honoremq, nisi quod
 pulcra doceret:
 Acies, virtutes, arma virum? BA. sed stolidum
 Pantaclem Homerus
 Tamen artem haud docuit: qui cum galeam ca-
 piti induceret amens,
 Prius illam circumvixit, quam conum circum-
 daret alium.
 Es. Alios alij multos fortes: quorum e grege
 Lamachus heros:
 Unde subacta hac mens mea, virtutes effinxit
 Patroclorum,
 Teucrorum, Thymaleontum, ut civis hoc pacto
 extimularem,
 Vt & ipsi horum similes fierent, sonitu stridente
 tubarum,
 Non autem Phadras produxi meretrices, non
 Sthenobaeas:
 Nec scio, an ullam unquam feminam amantem
 duxerim in ora tuentum.
 EV. Non per Iovem: neque enim tibi quicquam
 inerat veneris. Es. neque inesse
 Mihi velim: sed tibi ius est Venus insit quam
 plurima per me:
 D Vt quae etiam te pessundedit, improbe homo.
 BA. ita est, per Iovem, ut inquis.
 Nam quicquid finxisti de aliis, hoc in te tute
 lujisti.
 EV. Et quid noxa pariant urbi, tu ardello, mea
 Sthenobaeae?
 Es. Quia viros ingenuos, uxoresq, ingenuas
 docuisti
 E Potare cicutam, dum tuos reuerentur Bello-
 phontes.
 EV. Quid? egon' primus de Phadra scripsi hac
 quasi noua, o Aeschyle? dic dum.
 Es. Imo trita: sed hac quae sunt mala, decet oc-
 cultare Poëtam,
 Non producere, non condocere: nam pueris
 solet aqua
 F Dictare magister: adulus instillant praecepta
 Poëta.
 Omnino igitur decet utiliter nos loqui. EV. an
 ergo Lycabatos

Σχόλια. Χρήστ' ἐδίδαξε.] τινὲς σῶκαλοφῶ λῆ-
 γουσι. χηστ' ἀ δὲ ἀνὶ τοῦ χηστῆμα. Καὶ μὲν οὐ Παν-
 τακλῆα.] δὲ βάλει τ' Παντακλῆα ὡς ἀμαθῆ ἐν τῷ ὀ-
 πλίσις. μέμνη] τούτου Ἐὐπολις ἐν χυσοῦ γῆρας.
 Παντακλῆς σκαυός. Τὸ κράνος φράτον περὶ δὴσάμε-
 νος] δέον ὀπιδήσῃν τ' λόφον φράτον, τὸ κράνος περὶ δὴ-
 σάμ. Ἐ Ομηρος ἐμφαίνει τούτο. κράνθ' ἐπ' ἰφθίμω κυ-
 νίῳ εὐτυκτον ἐθικε. δεινὸν δὲ ἄφρος καὶ ὑπερθεῖν ἐνευε.
 Λάμαχος ἦρας.] ὁ Λάμαχος δὲ ἀείσις ἡν τὰ πολε-
 μακά. λῶ] ὅπ' ἡν τῶ χρόνον Αἰγύλου καὶ Αεῖσ' οφάνους

ερατηγὸς Ἀθῆναιων. μέμνη] δὲ τούτου καὶ ἐν Ἀχαρ-
 νείσιν. ὅθεν δὲ ἡγῶμαι τοῦ Ομήρου. Ἀντεκτείνειν.]
 ἀνταποδιόνα. ὁμοιωθ' ἐξί(θω). Οὐ Φαίδρας.] δρά-
 μα Εὐεπίδου. Σθενέβοια δὲ, λῶ Ομηρος Ἀνείων, ἡ τις
 ἠράδην τοῦ Βελλεροφόντου, οὐ μὴ ὑπακουόντος καὶ ἡ-
 ἄτο φράς τ' ἴδιον ἀνδρα Πραίτον ὡς διαζομῶν. Ἐ ὅς ἔ-
 πεμπε τοῦτον εἰς τ' πενθερὸν αὐτῆ ἀναρεθρομῶν. ἐλ-
 θόντος οὐδ' ἐπέσει Βελλεροφόντου καὶ καθαρὸν φανέν-
 τος μὴ φέρου τῶν αἰχμῶν ἢ Σθενέβοια, κώνεια τ'
 χητῶν.